

Til lovforslag nr. L 85

Folketinget 2010-11

Skriftlig fremsættelse (30. november 2010)

Justitsministeren (Lars Barfoed)

Herved tillader jeg mig for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om forbrugeraftaler om brugsret til logi på timesharebasis og om længerevarende ferieprodukter m.v.

(Lovforslag nr. L 85)

Ved lov nr. 234 af 2. april 1997 om forbrugeraftaler, der giver brugsret til fast ejendom på timesharebasis, blev forbrugernes retsstilling ved indgåelse af aftaler om brugsret til fast ejendom på timesharebasis styrket. Loven, der bygger på Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/47/EF af 26. oktober 1994 om beskyttelse af køber i forbindelse med visse aspekter ved kontrakter om brugsret til fast ejendom på timesharebasis, sikrer bl.a. forbrugerne en række oplysninger forud for og i forbindelse med indgåelse af aftaler om brugsret til fast ejendom på timesharebasis, der har en varighed af mindst 3 år, samt fortrydelsesret vedrørende sådanne aftaler.

Siden timesharelovens ikrafttræden den 15. april 1997 er der på europæisk plan sket en betydelig udvikling på området, og der udbydes bl.a. en række nye produkter, som på mange måder minder om brugsret til fast ejendom på timesharebasis. Det drejer sig f.eks. om brugsret til flodbåde og campingvogne på timesharebasis.

Formålet med lovforslaget er at gennemføre Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/122/EF af 14. januar 2009 om beskyttelse af forbrugerne i forbindelse med visse aspekter ved timeshareaftaler, aftaler om længerevarende ferieprodukter, videresalgs- og bytteaftaler, der ophæver og erstatter direktivet fra 1994. Det nye direktiv har til formål at harmonisere visse aspekter af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om timeshareaftaler, aftaler om længerevarende ferieprodukter, formidlingsaftaler vedrørende brugsret til logi på timesharebasis og længerevarende ferieprodukter samt bytteaftaler med hensyn til brugsret til logi på timesharebasis. Direktivet er et totalharmoniseringsdirektiv, hvilket vil sige, at der som udgangspunkt ikke kan fastsættes regler, der afviger fra direktivets ordning. Direktivet giver dog medlemsstaterne mulighed for på visse punkter at foretage et valg mellem forskellige mulige løsninger angivet i direktivet.

Med lovforslaget udvides beskyttelsen af forbrugerne til ikke alene at omfatte aftaler om brugsret til fast ejendom på timesharebasis af mere end et års varighed (mod tre år i dag), men også aftaler om brugsret til andre former for logi på timesharebasis, f.eks. flodbåde, campingvogne og krydstogtskibe, af mere end et års varighed. Endvidere udvides

beskyttelsen af forbrugerne til også at omfatte aftaler om længerevarende ferieprodukter (rabatordninger vedrørende logi mv.) af mere end et års varighed, aftaler om bistand til køb og salg af timeshare og længerevarende ferieprodukter (formidlingsaftaler) samt aftaler, hvorved en forbruger opnår brugsret til logi mod at give andre personer adgang til at benytte den pågældendes ret i henhold til en timeshareaftale (bytteaftaler).

Lovforslaget indeholder bl.a. krav til indholdet af brochurer, annoncer og andet markedsføringsmateriale vedrørende aftaler omfattet af lovforslaget.

Det foreslås endvidere, at den erhvervsdrivende skal have pligt til at give forbrugeren en række oplysninger om de aftaler, der omfattes af lovforslaget. De nævnte oplysninger omfatter bl.a. en nærmere beskrivelse af produktet, produktets pris og eventuelle tilbagevendende udgifter, forbrugernes fortrydelsesret og forbuddet mod forskudsbetaling mv. Den erhvervsdrivende skal i den forbindelse anvende det relevante standardoplysningsskema, jf. bilag 1-4 til loven.

De oplysninger, som indgår i standardoplysningsskemaet, bliver ifølge lovforslaget som udgangspunkt en integreret del af en eventuel senere aftale. Herudover skal aftalen indeholde et separat og udfyldt standardfortrydelsesskema i overensstemmelse med lovens bilag 5. Der foreslås desuden regler om aftalens sprog, der har til formål at sikre, at aftalen altid foreligger på et sprog, som forbrugeren forstår.

Lovforslaget indebærer endvidere en styrkelse af forbrugernes retsstilling ved at sikre forbrugeren en frist på 14 dage til at træde tilbage fra en aftale (mod 10 dage i dag). Herudover vil der ifølge lovforslaget i tilfælde, hvor aftalen ikke indeholder det relevante standardoplysningsskema eller et separat standardfortrydelsesskema, gælde en væsentlig længere fortrydelsesfrist.

Hvis forbrugeren benytter sig af sin fortrydelsesret, kan den erhvervsdrivende ikke gøre noget krav vedrørende aftalen gældende over for forbrugeren. Endvidere bortfalder eventuelle kreditaftaler, som forbrugeren måtte have indgået med den erhvervsdrivende eller med en tredjemand på grundlag af en aftale herom mellem denne og den erhvervsdrivende i anledning af aftalen. Herudover bortfalder også en eventuel tilknyttet bytteaftale eller anden tilknyttet aftale.

For at sikre, at forbrugeren har en reel mulighed for at benytte fortrydelsesperioden til at overveje den indgåede aftale, foreslås det desuden, at den erhvervsdrivende ikke må kræve eller modtage nogen form for forskudsudbetaling af forbru-

geren i fortrydelsesperioden. Dette forbud mod forskudsbetaling omfatter også en tredjemand på grundlag af en aftale herom mellem denne og den erhvervsdrivende samt en kreditgiver som nævnt ovenfor. Den erhvervsdrivende vil dermed som udgangspunkt kunne kræve betaling af forbrugeren, når fortrydelsesfristen på 14 dage er udløbet. Hvis der gælder en længere fortrydelsesfrist, fordi den erhvervsdrivende har undladt at give forbrugeren visse oplysninger, vil forbuddet mod forskudsbetaling imidlertid gælde, indtil også den forlængede fortrydelsesfrist er udløbet.

I nogle tilfælde er det logi mv., som forbrugeren efter aftalen skal have adgang til, under opførelse ved aftalens indgåelse. Hvis aftalen bortfalder, fordi logiet ikke færdigopføres, vil forbrugeren bl.a. have krav på at få de beløb

tilbagebetalt, som forbrugeren eventuelt har betalt i henhold til aftalen. For at sikre dette tilbagebetalingskrav foreslås det, at den erhvervsdrivende, i tilfælde hvor logiet mv. ikke er færdigopført på tidspunktet for aftalens indgåelse, skal stille en betryggende sikkerhed for tilbagebetalingskravet.

Lovforslaget indeholder herudover særlige regler om betaling i forbindelse med og opsigelse af aftaler om længerevarende ferieprodukter.

Det foreslås, at loven træder i kraft den 23. februar 2011, hvilket er den dato, hvor direktivet skal være gennemført i dansk ret.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget og de ledsagende bemærkninger, skal jeg hermed anbefale lovforslaget til det Høje Tings velvillige behandling.